

Železniční doprava v Praze rok 2025

První srpen 2025, pro Prahu slavný den. Slavnostní zprovoznění opravené trati mezi nádražím Praha - Bubny a zastávkou Výstaviště, součástí budovaného železničního spojení **Praha - letiště – Kladno**. Tam bychom měli vlakem dorazit kolem roku 2030. Sjíždějí se ministři, primátoři, generalita železnice, novináři a fotografové. Podobná sláva není každý den, naposledy prý před čtyřiceti lety. Doufám, že na podobnou slávu nebude Praha čekat stejně dlouho.

Turistická parta z „jedničky“, počkali jsme si pár dnů, sešli se na „Masaryčce“ a jeli se na ten zázrak techniky podívat také. Pro začátek jsme zvolili novou železniční zastávku Výstaviště s tím, že zpět k nádraží Bubny půjdeme po svých, lépe tak poznáme okolí stavby, dokončovací práce a na nádraží Bubny vyjedeme eskalátory nahoru na nástupiště. Celou naši cestu obětavě nafotily holky Jiřina a Lýdie, podívejte se s námi, třeba vás to zaujme nebo bude inspirovat k podobnému výletu.

Zastávka Výstaviště, třicet vteřin máme na výstup, tak rychle z vlaku ven. První dojem je skvělý. Nebýt tady skleněná stěna, stáli bychom mezi stromy ve Stromovce, do parku je nenápadný východ. Nástupiště v úrovni vlaku, elektronické tabule s příjezdy a odjezdy, všude čisto, hladký bílý beton, zastřešení. Těžko něco vytknout.

Západní konec nástupiště je zároveň koncem etapy rekonstrukce úseku Bubny – Výstaviště. Měří jeden kilometr a náklady na jeho rekonstrukci byly nemalé, **5,6 miliardy Kč**. Zastávku na západním konci tvoří víceúčelová efektní lávka přes kolejiště. Umožňuje **atraktivní vyhlídku** a zároveň bude sloužit jako pěší **propojení Letné se Stromovkou**. Vše kovové v nerez a celý prostor je průhledně zasíťovaný proti možnému pádu do kolejiště.

Z lávky je výborně vidět jednokolejný úsek, ten čeká změna na dvojkolejný a při pohledu zpět v oblouku nová zastávka.

Zastávka je vysoko nad komunikací s tramvajovou tratí. Opustili jsme pomalu lávku, sestoupili na nástupiště a teď máte na vybranou, zastávka je plně bezbariérová, kdo chtěl, sjel dolů výtahem, ostatní sešli po pevném schodišti.

Před sebou máme železniční estakádu na betonových pilotech. Jenom pár metrů od ní vede nová parková cesta se stromovou výsadbou. Cesta kopíruje původní železniční trať. Ta vedla po vysokém, dnes již odbagrovaném náspu. Tady nikdo nezabloudí. Koleje sledují elegantním obloukem ulici Strojnickou a míří k nádraží Bubny. Hlavní projektový záměr takto pojaté trati proti minulosti je **PROSTUPNOST** území.

Stará železniční trať, spolu s kolejištěm nákladních vlaků, tvořila po celé století nepropustnou překážku, po konečných úpravách se tady Centrální park nově vznikající čtvrtě propojí s parkem Stromovky. Pod estakádou bude podjíždět i tramvaj.

Naše cesta asi po čtyřech stech metrech končí a podle kolejí začíná obrovské staveniště ohraničené ulicemi Bubenská a Argentinská. Vznikne tady celá nová čtvrť pro **25 tisíc obyvatel**. Bude se jmenovat **Bubny - Zátory**. Mohlo by se zdát, že to nemá se železnicí žádnou souvislost. Opak je prý pravdou. Nové nádraží Bubny je základním kamenem nové čtvrti **Zátory**. Bez jeho realizace by se nikdy nepodařilo celý tento obrovský prostor uvolnit pro výstavbu nové čtvrti.

Bubenskou ulicí jsme došli do oficiálního vjezdu na staveniště. Před námi je původní staré nádraží Praha - Bubny.

Ze starého bubenského nádraží vznikne během dalších dvou let „**Památník ticha**“, jako pietní vzpomínka, že právě z tohoto nádraží odjížděly transporty pražských občanů do koncentračních táborů. Jeho součástí jsou koleje směřující k nebi, je to umělecké dílo jako symbol s názvem **Brána nenávratna**, jeho autorem je Aleš Veselý, významný český sochař.

Připomenout tyto události má také nová třída **sira Nicholase Wintona**. Ta symbolicky protne kolejiště s židovskými transporty. Zároveň je to v Praze vůbec poprvé, kdy byla pojmenována ulice, která ještě neexistuje, ale v budoucnu propojí ulici Veletržní a Dělnickou. Rodiče dětí, které sir Nicholas Winton zachránil, byli právě odtud převezeni k likvidaci podle rasových zákonů nacistické říše.

Vizualizace Památníku ticha

K novému nádraží Bubny je odsud asi 200, možná 250 metrů, ale je to obrovské staveniště plné strojů a stavebního materiálu. Obešli jsme je parkem, který v budoucnosti propojí novou čtvrť Zátory s Centrálním parkem a Stromovkou.

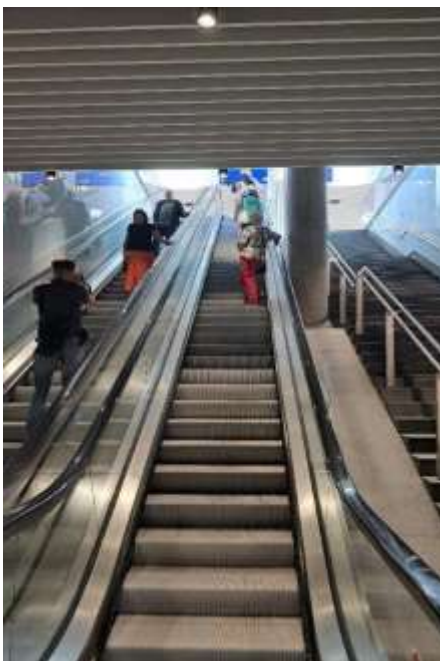
A jsme u vchodu do nádraží Praha - Bubny. Prostor tu zdobí **fontána Faun a Vltava**, ta je dílem Olgy a Miroslava Hudečkových. Keramickou fontánu vysokou 6,5 metru, vážící 4,5 tuny vypálili v pecích staré keramičky v Poštorné.

Tak v kolik nám to jede?

Jedeme nahoru na nástupiště

Kolej číslo 3B

Dvanáct minut čekání na novém nádraží Bubny.

Je to tady, jedeme směr Masarykovo nádraží. Moderní elektrická souprava v barvách pražské MHD.

Je půl dvanácté, necelé čtyři minuty jízdy a vystupujeme na dalším staveništi, Masarykovo nádraží, i to se snad dočká prostorů hodných 21. století. Naše vycházka modernizací pražské železniční sítě končí. Dvě hodiny stačily k tomu, abychom prošli a částečně také vlakem projeli ta nejzajímavější místa stávajících rekonstrukcí. To co je hotové, působí moderně, snad i účelně. To nakonec prověří hned první zimní období.

V Praze 7. srpna 2025. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek, spoustu fotek pořídily

Jiřina Žipková a Lýdie Stoupová.

Čtvrteční krásné a slunečné počasí ještě přisvítila, věčně usměvavá Karolína Schwarzová, asistentka paní ředitelky, možná, že příště neopomene sebou vzít svého nového kolegu Romana Pecháčka. Budeme se těšit!

